

El cinisme de l'autoanomenada societat occidental

written by Fredi Bentanachs | 1 de juliol de 2022

Si Rússia hagués fet la massacre de Melilla, per exemple, als refugiats ucraïnesos a la frontera de Polònia, ara mateix la Unió Europea i els Estats Units estarien per encetar la III Guerra Mundial. Ara bé, resulta que en les massacres de Rojava, Somàlia, Iemen, Palestina o la tanca de Melilla, els actors principals són sempre membres de l'OTAN o aliats del món occidental, i aquí no passa res.

L'engany i la mentida de la UE i els EUA sobre Ucraïna és enorme, aquests no parlen mai de la població civil del Donbass, russòfons la majoria, massacrats pels nazis del batalló Azov. Però sí que ens parlen de les grans sancions econòmiques que han imposat a Rússia i que curiosament repercuteixen directament al preu del gas i carburant que paguem, les restriccions de gas ens fan retrocedir molts anys, Alemanya diu que torna al carbó i la cínica de la senyora Lagarde, a més a més, ens diu que posem la calefacció al mínim per estalviar, és a dir, que aquest hivern passem fred per accontentar els interessos expansionistes de l'OTAN. Ningú més al món fa cas a la UE i als EUA. La resta de potències comercien amb normalitat amb els russos, Xina, Iran, l'Índia, Vietnam, Turquia, Mèxic, la majoria del món àrab, etc.

A Europa la pujada dels partits feixistes és espectacular, governs obertament xenòfobs i d'extrema dreta com Polònia, Bulgària, Hongria o Àustria en són la prova. La Unió Europea està en una crisi de valors morals mai vistos i no sembla tenir aturador.

Si ens traslладem a casa nostra, el desgovern actual tampoc té aturador, ERC en contra l'1-0 i la DUI votada, amb l'ajuda dissimulada del sector dels autonomistes de JuntsxCat i la

pràctica desaparició de la CUP, duu a l'acatament total de totes les sentències que dictin els tribunals colonialistes espanyols, euroordres, el 25% de castellà a les escoles, persecucions polítiques, escoltes telefòniques, sentències humiliants... que ens porten cap a un preocupant procés de desaparició de la nostra identitat nacional com a poble.

En política internacional, si bé cal donar suport a causes justes, també cal reflexionar profundament sobre els conflictes. En els conflictes no hi ha amics ni enemics, per tant, per als catalans que intentem sobreviure, hauríem de mirar amb qui ens ajuntem i com fem les coses. Per exemple, votar contra Israel al Parlament no té cap mena de sentit, un dels darrers errors més greus dels partits catalans, com aquest seguidisme cec a la UE i l'OTAN. Catalunya si vol estar al mapa amb personalitat i possibilitats, ha de tenir veu pròpia i parlar amb tots els governs del món, se'n diu diplomàcia. Mentre que si seguim amb aquest seguidisme cec a Espanya i a les taules de fum i a l'europèisme atlantista de pa sucat amb oli, no tenim gaire futur com a nació.

Aquestes reflexions en veu alta no pretenen res més que retrobar la dignitat catalana, ara abandonada i perduda, per uns governs i partits covards. Només el poble salva al poble, catalans. Tornem políticament als carrers, recuperem el territori i fem retrocedir el colonialisme fins a fer-lo fora. Ara toca Independència.

Donec perficiam